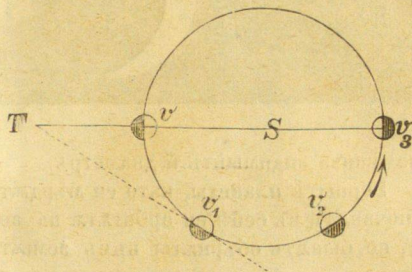

на планетитѣ не само служатъ за доказателство на това, че планетитѣ, както земята, сж тѣла тъмни, освѣтявани отъ слънцето; нъ освѣтъ това, порядъкътъ, въ когото тѣ ставжтъ, може да ся обясни само съ онуй предположение, че планетитѣ ся въртжтъ около слънцето. Дѣйствително, ако $vv_1v_2v_3$ (чърт. 79) представлява орбитата на Венерж, S — слънцето, T — земята, то въ

времето на долното съединение, планетата v е обръната къмъ земятъ съ неосвятенжтъ полвинж, и отъ това трябва да ся невижда; въ положенията, кои ся намиржтъ между v и v_1 , тя е обръ-

Чърт. 79.

ната само съ еднж часть отъ освѣтенжтъ си повърхность и отъ това трябва да ся представлява въ видъ на сърпъ, който ще ся уголѣмява и ще достигне първата четвъртъ, когато планетата ся намира въ v_1 , дѣто лжчтъ на зрѣнието ся допира къмъ орбитжтъ ѝ. Най послѣ когато планетата доде въ v_3 , сир. ся намира въ горнето съединение, то тя ще обърне къмъ земятъ сичкжтъ си освятенж стърнж, и отъ това трябва да ся вижда въ видъ на пълень кржгъ. При по наттъшното мърданне по орбитжтъ, планетата трябва да представлява първытъ фазы само въ обратенъ порядкъ. Освѣтъ това, защото разстоянието на планетжтъ отъ земятъ ся измѣнява, то заедно съ измѣненieto на фазытъ трябва да ся измѣнява и видимыйтъ ѝ диаметръ той трябва да бжде най голямъ при долнето съединение и най малкъ при горнето. Наблюдението дѣйствително потвърждава и горѣизложенныйтъ порядкъ на фазыгъ и съотвѣтствующытъ на тѣзы фазы измѣненii на

вятъ думытъ на таж фразж и като приемемъ двѣтъ дирны o и u ще получимъ: *Cynthiae figuras emulatur mater amorum*, сир. Венера съперничествува по фигуржтъ съ Цитиния (луната).